

УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМ КАПІТАЛОМ

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Другий (магістерський)</i>
Галузь знань	<i>05 Соціальні та поведінкові науки</i>
Спеціальність	<i>051 Економіка</i>
Освітня програма	<i>Міжнародна економіка</i>
Статус дисципліни	<i>Обов'язкова</i>
Форма навчання	<i>Очна (денна)</i>
Рік підготовки, семестр	<i>1 курс, весняний семестр</i>
Обсяг дисципліни	<i>3,5 кредити (105 год)</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Залік</i>
Розклад занять	
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	<i>Лектор: кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародної економіки Тимошенко Наталія Юріївна</i> <i>Практичні / Семінарські: кандидат економічних наук, доцент кафедри міжнародної економіки Тимошенко Наталія Юріївна</i>
Розміщення курсу	<i>Електронний Кампус, Zoom (за умов дистанційної роботи)</i>

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Метою навчальної дисципліни є формування у студентів компетентності розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері управління інтелектуальним капіталом, зокрема здатностей:

– здатність застосовувати науковий, аналітичний, методичний інструментарій для обґрунтування заходів щодо управління інтелектуальним капіталом розвитку економічних суб'єктів та пов'язаних з цим управлінських рішень (СК1);

– здатність збирати, аналізувати та обробляти статистичні дані, науково-аналітичні матеріали, які необхідні для розв'язання комплексних економічних проблем, робити на їх основі обґрунтовані висновки (СК3);

– здатність критично мислити та генерувати нові ідеї щодо управління інтелектуальним капіталом (ЗК1);

– здатність використовувати сучасні інформаційні технології, методи та прийоми дослідження економічних та соціальних процесів, адекватні встановленим потребам дослідження (СК4);

– здатність формулювати професійні задачі в сфері економіки та розв'язувати їх, обираючи належні напрями і відповідні методи для їх розв'язання, беручи до уваги наявні ресурси (СК6);

– здатність проводити дослідження на високому науковому рівні (ЗК8);

– здатність обґрунтовувати управлінські рішення щодо ефективного розвитку суб'єктів господарювання (СК7).

Основні завдання навчальної дисципліни. Після засвоєння навчальної дисципліни студенти мають продемонструвати такі результати навчання:

знання:

- економічної сутності та природи інтелектуального капіталу на різних рівнях;
- методичних підходів до оцінювання інтелектуального капіталу;
- вибору, аналізу та розрахунку показників інтелектуального капіталу;
- принципів і методів управління інтелектуальним капіталом підприємства, регіону, країни;
- сучасних основ управління інтелектуальною власністю як складової інтелектуального капіталу.

уміння:

- узагальнювати теоретико-методичні підходи та генерувати власне бачення щодо складних економічних процесів та взаємозв'язків;
- діагностувати формування та розвиток інтелектуального капіталу, зокрема виділяти його структуру та складові елементи в залежності від особливостей дослідження
- розробляти алгоритм управління інтелектуальним капіталом в цілому та окремими його елементами;
- вибирати ефективні методи управління з урахуванням їх цілей, очікуваних соціально-економічних наслідків, ризиків, законодавчих, ресурсних та інших обмежень;
- розробляти заходи щодо стимулювати розвитку інтелектуального капіталу
- приймати управлінські рішення за невизначених умов і вимог, що потребують застосування нових підходів, методів та інструментарію соціально-економічних досліджень.

2. Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Дисципліна вивчається на 1 курсі у весняному семестрі. Для успішного засвоєння дисципліни студенту необхідно володіти знаннями з дисциплін: «Міжнародна інноваційна діяльність», «Економіка підприємства», «Мікроекономіка», «Міжнародний бізнес», «Міжнародна інвестиційна діяльність», «Міжнародні стратегії економічного розвитку», «Фінанси підприємств», «Міжнародна економічна діяльність» та інших дисциплін.

3. Зміст навчальної дисципліни

- Тема 1. Економічна природа та сутність інтелектуального капіталу
- Тема 2. Механізм управління інтелектуальним капіталом підприємства
- Тема 3. Методичні підходи до оцінювання інтелектуального капіталу
- Тема 4. Діагностика та аналіз показників інтелектуального капіталу
- Тема 5. Державне регулювання та стимулювання розвитку інтелектуального капіталу
- Тема 6. Управління людським капіталом
- Тема 7. Управління структурним капіталом підприємства
- Тема 8. Управління споживчим капіталом підприємства
- Тема 9. Управління інтелектуальною власністю

4. Навчальні матеріали та ресурси

Базова література

Ілляшенко С. М. Управління інтелектуальним капіталом підприємства : монографія / С. М. Ілляшенко, Є. О. Голишева, А. В. Колодка. – Суми: ТОВ «Триторія», 2017. – 360 с.

Інтелектуальний потенціал підприємства : монографія / В. О. Коюда, В. В. Воліков. – Х. : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2014. – 336 с.

Кендюхов, О. В. Ефективне управління інтелектуальним капіталом: монографія. Донецьк: ДонУЕП, 2008. – 363 с.

Допоміжна література

Управління інтелектуальним капіталом підприємств [текст]: монографія / І. М. Зеліско, Г. Ю. Пономаренко – : Київ, 2015. – 280 с.

David J. Teece Managing Intellectual Capital: Organizational, Strategic and Policy Dimensions [Електронний ресурс] Oxford Scholarship Online, available at

<https://oxford.universitypressscholarship.com/view/10.1093/0198295421.001.0001/acprof-9780198295426>

Sveiby K.E. The New Organizational Wealth: Managing and Measuring Knowledge Based Assets [Електронний ресурс] / K.E. Sveiby. – Режим доступу: <http://www.sveiby.com/articles/MeasureIntangibleAssets.html/>

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

В межах вивчення дисципліни заплановано 18 год. лекційних та 36 год. практичних занять. Протягом викладання курсу дисципліни застосовуватимуться основні методи навчання:

1) методи проблемного навчання (проблемний виклад, частково-пошуковий (евристична бесіда) і дослідницький метод);

2) особистісно-орієнтовані (розвиваючі) технології, засновані на активних формах і методах навчання («мозковий штурм», «аналіз ситуацій» ділові, рольові та імітаційні ігри, дискусія, експрес-конференція, навчальні дебати, круглий стіл, кейс-технологія, проектна технологія і ін.);

3) інформаційно-комунікаційні технології, що забезпечують проблемно-дослідницький характер процесу навчання та активізацію самостійної роботи студентів (електронні презентації для лекційних занять, розробка і застосування на основі комп'ютерних і мультимедійних засобів творчих завдань, доповнення традиційних навчальних занять засобами взаємодії на основі мережевих комунікаційних можливостей (інтернет-форум).

Методика вивчення дисципліни базується на синтезі лекцій /семінарських/, практичних занять, які передбачають розв'язання практичних задач, аналіз конкретних ситуацій, ділові ігри, тестування та самостійну роботу студентів.

Вивчення дисципліни проводиться згідно існуючої методики організації навчального процесу у вищих навчальних закладах з використанням лекційного матеріалу, роботою на практичних та семінарських заняттях, виконанням завдань для самостійної роботи. Студентам рекомендується більше уваги приділяти самостійному виконанню завдань, здійсненню аналітичних оглядів періодичної літератури.

Проведення лекцій забезпечує формування теоретичних знань студента у процесі викладу теоретичного матеріалу, розв'язування проблем, ситуацій, завдань практично-прикладного характеру, використання мультимедійних засобів.

У ході практичних занять здійснюється закріплення теоретичного матеріалу та набуття практичних вмінь у процесі розв'язування індивідуальних та диференційованих задач, проблемних ситуацій, проведення партнерських дискусій, ділових ігор, презентацій, навчальних проектів, які моделюють майбутню професійну діяльність фахівців в умовах ринку. Студенти розглядають ситуації, наближені до реальних умов виробничої діяльності.

Самостійна робота студентів полягає у створенні індивідуальних опорних конспектів, виконанні вправ змістово-пошукового плану, підготовці та виконанні індивідуальних та колективних завдань.

Тема 1. Економічна природа та сутність інтелектуального капіталу

Характеристика етапів еволюції інтелектуального капіталу. Економічна сутність інтелектуального капіталу, поняття інтелектуального потенціалу, підходи до визначення інтелектуального капіталу. Складові елементи та структура інтелектуального капіталу.

Тема 2. Механізм управління інтелектуальним капіталом підприємства

Взаємозв'язок основних складових інтелектуального капіталу. Методологічні підходи до управління інтелектуальним капіталом підприємства. Принципи управління. Специфіка

управління інтелектуальним капіталом. Складові елементи механізму управління інтелектуальним капіталом на рівні підприємства та країни.

Тема 3. Методичні підходи до оцінювання інтелектуального капіталу

Роль, значення і сутність оцінювання інтелектуального капіталу. Дохідний підхід. Витратний підхід. Ринковий підхід. Структурний підхід. Вартісний підхід. Інтегральні показники оцінювання інтелектуального капіталу.

Тема 4. Діагностика та аналіз показників інтелектуального капіталу

Принципи та алгоритми діагностики інтелектуального капіталу. Рівні діагностики інтелектуального капіталу. Особливості діагностики нематеріальних активів. Показники інтелектуального капіталу. Scandia Navigator. The Value Explorer. Balanced scorecard (BSB). Economic value added (EVA). Моніторинг нематеріальних активів Свейбі.

Тема 5. Державне регулювання та стимулювання розвитку інтелектуального капіталу

Законодавче регулювання інтелектуального капіталу. Особливості захисту інтелектуальної власності. Стимулювання та підтримка розвитку інтелектуального капіталу підприємства, галузі, регіону, країни.

Тема 6. Управління людським капіталом

Особливості управління людським капіталом. Об'єкти та суб'єкти управління людським капіталом. Заходи з управління інтелектуальним капіталом на рівні підприємства, галузі, регіону, країни.

Тема 7. Управління структурним капіталом підприємства

Особливості управління структурним капіталом. Об'єкти та суб'єкти управління структурним капіталом. Заходи з управління структурним капіталом як складової інтелектуального капіталу на рівні підприємства. Специфіка управління структурним капіталом країни.

Тема 8. Управління споживчим капіталом підприємства

Особливості управління споживчим капіталом. Об'єкти та суб'єкти управління споживчим капіталом. Заходи з управління споживчим капіталом на рівні підприємства. Специфіка управління споживчим капіталом країни.

Тема 9. Управління інтелектуальною власністю

Особливості управління інтелектуальною власністю. Об'єкти та суб'єкти управління інтелектуальною власністю. Заходи з управління інтелектуальною власністю на рівні підприємства, галузі, регіону, країни.

Рекомендована тематика практичних (семінарських) занять

Цілями практичних занять є закріплення на практиці отриманих знань на лекціях, вирішення конкретних практичних ситуацій і задач з управління інтелектуальним капіталом.

Практичне заняття 1. Економічна природа та сутність інтелектуального капіталу – огляд наукової фахової літератури

Практичне заняття 2. Складові елементи інтелектуального капіталу – власне бачення та розуміння

Практичне заняття 3. Механізм управління інтелектуальним капіталом підприємств

Практичне заняття 4. Моделі управління інтелектуальним капіталом

Практичне заняття 5. Методичні підходи до оцінювання інтелектуального капіталу

Практичне заняття 6. Аналіз показників, що характеризують інтелектуальний капітал підприємства

Практичне заняття 7. Державне регулювання та стимулювання розвитку інтелектуального капіталу в Україні

Практичне заняття 8. Державне регулювання та стимулювання розвитку інтелектуального капіталу високорозвинутих країн

Практичне заняття 9. Управління людським капіталом – огляд наукової фахової літератури

Практичне заняття 10. Управління людським капіталом – власне бачення та розуміння

Практичне заняття 11. Управління структурним капіталом підприємства – огляд наукової фахової літератури

Практичне заняття 12. Управління структурним капіталом підприємства – власне бачення та розуміння

Практичне заняття 13. Управління споживчим капіталом підприємства – огляд наукової фахової літератури

Практичне заняття 14. Управління споживчим капіталом підприємства – власне бачення та розуміння

Практичне заняття 15. Управління інтелектуальною власністю – огляд наукової фахової літератури

Практичне заняття 16. Управління інтелектуальною власністю – власне бачення та розуміння

Практичне заняття 17. Проблеми, перешкоди та ризики формування, функціонування та розвитку інтелектуального капіталу

Практичне заняття 18. Підведення підсумків та проведення заліку.

Підведення підсумків, визначення рейтингу студентів, проведення заліку.

6. Самостійна робота студента/аспіранта

№ з/п	Назва теми, що вноситься на самостійне опрацювання	Кількість годин СРС
1.	Економічна природа та сутність інтелектуального капіталу	4
2.	Механізм управління інтелектуальним капіталом підприємств	4
3.	Методичні підходи до оцінювання інтелектуального капіталу	3
4.	Діагностика та аналіз показників інтелектуального капіталу	4
5.	Державне регулювання та стимулювання розвитку інтелектуального капіталу	3
6.	Управління людським капіталом	4
7.	Управління структурним капіталом підприємства	4
8.	Управління споживчим капіталом підприємства	4
9.	Управління інтелектуальною власністю	3
10.	Виконання індивідуальної РГР	10
11.	Підготовка до МКР	2
12.	Підготовка до заліку	6
	Всього	51

Робочим навчальним планом для денної форми навчання передбачається індивідуальне завдання у вигляді розрахунково-графічної роботи, зарахування якої є необхідною умовою допуску до заліку. Приклад розрахунково-графічної роботи з «Управління інтелектуальним капіталом» наведено нижче.

Розрахунково-графічна робота (РГР) виконується у формі аналітичного звіту з діагностики інтелектуального капіталу обраного підприємства. Розрахунково-графічна робота з дисципліни «Управління інтелектуальним капіталом» складається з таких складових: титульний аркуш, зміст, вступ, розрахунково-графічний розділ, висновки, список використаних джерел. Розрахунково-графічна робота також може виконуватись у формі аналітичного звіту по обраній країні з теоретичною, аналітичною та графічною складовими роботи.

Метою розрахунково-графічної роботи є дослідження формування, функціонування та розвитку інтелектуального капіталу. Для цього студент, спираючись на наявну теоретико-методичну базу, має надати власне розуміння економічної природи та сутності інтелектуального, визначити та обґрунтувати складові, розробити авторський підхід, виявити та проаналізувати систему показників, які характеризують інтелектуальний капітал обраного підприємства чи країни.

Висновки (обсяг до 2 стор.) мають містити короткий узагальнюючий результат дослідження – характеристику інтелектуального капіталу підприємства чи країни, основні проблеми та перспективи розвитку.

Розрахункова робота виконується у письмовому вигляді, кінцевий термін виконання розрахункової роботи – за 1 тиждень до 2 атестації (згідно графіку навчального процесу). Презентація роботи на практичному занятті є обов'язковим елементом зарахування РГР.

7. Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Набуття студентами теоретичних економічних знань і практичних умінь здійснюється відповідно до передбачених робочими навчальними планами форм організації навчання. Проведення лекцій забезпечує формування теоретичних знань студента у процесі викладу теоретичного матеріалу, розв'язування проблем, ситуацій, завдань практично-прикладного характеру, що здійснюється за допомогою використання мультимедійних засобів.

У ході практичних занять здійснюється закріплення теоретичного матеріалу та набуття практичних умінь у процесі розв'язування індивідуальних та диференційованих задач, проблемних ситуацій, проведення партнерських дискусій, ділових ігор, презентацій, навчальних проектів, які моделюють майбутню професійну діяльність фахівців в умовах ринку.

Методика вивчення навчальної дисципліни ґрунтується на поєднанні послідовності вивчення лекційного матеріалу, опрацювання матеріалу програми на практичних заняттях, виконання індивідуальних, контрольних завдань, самостійної роботи студентів з використанням основного і додаткового матеріалу з інформаційних джерел.

При вивченні матеріалу навчальної дисципліни увага акцентується як на теоретичних аспектах логіки прийняття економічних рішень на рівні окремих економічних завдань, так і на прикладному значенні економічних закономірностей, визначених законодавчими і нормативними актами правил поведінки підприємств як господарських суб'єктів. На лекціях закладаються основи розуміння студентами сутності економічних закономірностей, їх причин та наслідків. Лекція має на меті організувати творчу думку студентів, активізувати їх роздуми над проблемою й обирати правильну тактику в вирішенні тих чи інших виробничо-господарських ситуацій.

Студенти мають вибір - слухати лекції або самостійно готуватись до практичних занять, відвідування яких є обов'язковим. Список рекомендованої літератури та матеріал для самостійної роботи студентів підготовлений в розрізі тем навчальної програми.

При вивченні курсу на практичних заняттях студенти виконують типові розрахунково-аналітичні задачі та опрацьовують матеріал лекційних занять. Самостійна робота студентів в ході вивчення навчальної дисципліни «Управління інтелектуальним капіталом» проводиться за такими формами:

- опрацювання лекційного матеріалу та поглиблення розглянутих проблем на практичних заняттях;
- підготовка до модульної контрольної роботи;
- виконання розрахункової роботи;
- підготовка до заліку.

На практичних заняттях студенти повинні набути вмінь та навичок у вивченні матеріалу дисципліни. Для досягнення цієї мети практикуються: експрес-опитування, тестування, заслуховування доповідей з актуальних питань тем курсу, розв'язування актуальних кейсів.

Оцінка успішності студентів з навчальної дисципліни «Управління інтелектуальним капіталом» побудована з урахуванням різних видів робіт: опитування на практичних заняттях, вирішення задач, практичних вправ, кейсів, доповідей, написання розрахункової роботи, проведення модульної контрольної роботи.

Підсумковий контроль здійснюється у формі заліку. Поточне та підсумкове оцінювання роботи студентів здійснюється для діагностики у них рівня набутих знань й умінь та сформованості необхідних компетентностей на основі розроблених пакетів контрольних завдань.

Будь-які прояви академічної недобросовісності не толеруються. Наслідки таких проявів визначаються рішенням засідання кафедри та регламентуються відповідно до «Тимчасового

положення про систему запобігання академічному плагиату в Національному технічному університеті України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше за посиланням: https://osvita.kpi.ua/files/downloads/Pologen_pro_plagiat.pdf

Спілкування з викладачами проводиться під час лекційних та практичних занять, через Електронний кампус, електронну пошту, сервіс хмарних технологій Google Drive у середовищі G Suite for Education, а також через телефон. Консультація проводиться за бажанням студентів у очній або віртуальній формі.

8. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Студент після вивчення дисципліни (кредитного модуля) складає залік. Необхідною умовою допуску до заліку є зарахування: МКР та РГР. За результатами відповідей на заліку студент отримує відповідну оцінку (відповідно до PCO). Для оцінювання результатів навчання застосовується 100-бальна рейтингова система і університетська шкала оцінювання

1. Рейтинг студента з кредитного модуля складається з балів, що він отримує за:

- активну участь у роботі на практичних заняттях;
- написання модульної контрольної роботи;
- написання розрахункової роботи;
- доповіді з проблемних питань;
- відповіді на заліку.

2. Критерії нарахування балів.

2.1. Робота на практичних заняттях

Ваговий бал – 1. Максимальна кількість балів на всіх практичних заняттях дорівнює

1 бал x 8 = 8 балів.

Критерії оцінювання:

1 бал – студент присутній на занятті, активно працює, уважно слухає, володіє конспектом та добре орієнтується в теоретичному та практичному матеріалі, проявляє ініціативу у вирішенні практичних задач, дає вірні відповіді та робить доповнення, приймає активну участь у дискусії ;

0,5 бали – студент запізнився на практичне заняття, поводить себе не уважно, слухає частково, відволікається, не приймає участі у обговоренні із колегами, студент слабо орієнтується у конспекті, відповідає на питання частково;

0 балів – студент не працює на практичному, намагається зайнятися власними справами, до практичного заняття не підготовлений, матеріалом не володіє, на поставлені питання відповідь надати не може.

2. 2. Модульна контрольна робота

Ваговий бал – 30 балів за 1 модульну контрольну роботу. Максимальна кількість балів за одну модульну контрольну роботу дорівнює 30 балів. Модульна робота складається з 2х частин.

При розробленні критеріїв оцінювання модульної контрольної роботи враховано, що оцінювання результатів кожного завдання здійснюється у 4-рівневій системі балів. При цьому, використовується співвідношення балів за системою 0,9 – 0,75 – 0,6 – 0. Незалежно від кількості рівнів оцінювання нижня межа позитивного оцінювання є 0,5 бали, а негативний результат оцінюється в 0 балів.

– «відмінно», повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 30-28 балів;

– «добре», достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації), або повна відповідь з незначними неточностями – 27-23 балів;

– «задовільно», неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки, робота не вичитана, неправильно структурована чи оформлена – 22-18 балів;

– «незадовільно», незадовільна відповідь (не відповідає вимогам на «задовільно») – 0 балів.

2.3. Розрахункова робота

Ваговий бал – 14 балів за 1 розрахункову роботу. Максимальна кількість балів за одну індивідуальну розрахункову роботу дорівнює 14 балів.

При розробленні критеріїв оцінювання розрахункову роботу враховано, що оцінювання результатів кожного завдання здійснюється у 4-рівневій системі балів. При цьому,

використовується співвідношення балів за системою 0,9 – 0,75 – 0,6 – 0. Незалежно від кількості рівнів оцінювання нижня межа позитивного оцінювання є 0,5 qі max, а негативний результат оцінюється в 0 балів.

- «відмінно», повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 14-12 балів;
- «добре», достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації), або повна відповідь з незначними неточностями – 11-9 балів;
- «задовільно», неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки, робота не вичитана, неправильно структурована чи оформлена – 8-5 бали;
- «незадовільно», незадовільна відповідь (не відповідає вимогам на «задовільно») – 0 балів.

2.4. Доповіді з проблемних питань

У середньому за семестр кожний студент має зробити чотири відповіді на практичних заняттях (за умови, що на одному занятті відповідають 7-8 студентів при приблизній чисельності групи 20 осіб (присутні 16) – $8 \text{ студ.} * 8 \text{ практ.занять} \approx 4 \text{ доповіді}$.

16 студентів

Ваговий бал за одну доповідь – 2. Максимальна кількість балів на всіх практичних заняттях дорівнює 2 бали x 4 = 8 балів.

Критерії оцінювання:

2 бали – відповіді на основні та додаткові запитання повні, вичерпні, обґрунтовані, студент добре орієнтується в теоретичному та практичному матеріалі, першим розв'язує задачі;

1 бали – неповні або неточні відповіді на основне та додаткові запитання, студент володіє уривчастою інформацією, інформація носить описовий, не аналітичний характер;

0 балів – відповідь на основне запитання відсутня, студент не володіє матеріалом, необхідним для розв'язання практичних задач.

3. Умови позитивної поточної атестації:

За результатами значення поточного рейтингу студента з кредитного модуля (дисципліни) здійснюється атестація студентів на 8 та 14 тижнях навчання.

За результатами навчальної роботи **за перші 8 тижнів** «ідеальний студент» має набрати 30 балів. На першій атестації (8-й тиждень) студент отримує «зараховано», якщо його поточний рейтинг не менше $0,6 * 22 = 18$ бали.

Максимально можливий рейтинг на час першої атестації – 27 балів.

За результатами **14 тижнів** навчання «ідеальний студент» має набрати 60-балів. На другій атестації (14-й тиждень) студент отримує «зараховано», якщо його поточний рейтинг не менше $0,6 * 60 = 36$ балів, при умові, якщо на час першої атестації студент отримав не менше 18 балів.

Максимально можливий рейтинг на час другої атестації (за наростаючим підсумком) – 60 балів.

На протязі останніх тижнів (з 14 по 18) студенти готуються до заліку.

Максимальна сума балів за семестр складає 100.

Штрафні та заохочувальні бали за семестр:

- написання та публікація тез з дисципліни – 3 бали;
- підготовка та написання нефахової статті з тематики дисципліни – 5 балів;
- написання та публікація фахової наукової статті з тематики дисципліни – 10 балів;
- участь в олімпіаді з дисципліни, розробка ситуаційних вправ, тестових завдань та задач з курсу, виконання завдань із удосконалення дидактичних матеріалів з дисципліни надається від 2 до 10 заохочувальних балів;
- проходження онлайн курсу та отримання сертифікату з дисципліни (за попереднім погодженням з керівником) – 3-5 балів (в залежності від складності та тривалості курсу);
- подання індивідуального завдання після встановленого терміну знижує оцінку на 4 бали.

Максимальна кількість заохочувальних балів – 10 балів (за наявності заохочувальні бали додаються до підсумкового рейтингу студента за семестр).

Розрахунок шкали (R) рейтингу:

Сума вагових балів контрольних заходів протягом семестру складає:

$$R_c = 8 + 30 + 14 + 8 = 60 \text{ балів.}$$

Залікова складова шкали дорівнює 40 % від R, а саме:

$$R_E = R_C \frac{0,40}{1 - 0,40} = 40 \text{ балів}$$

Таким чином, рейтингова шкала з дисципліни складає **R = R_C + R_E = 100 балів**.

4. Необхідною умовою допуску до заліку є зарахування розрахунково-графічної роботи та модульної контрольної роботи, а також стартовий рейтинг (r_c) не менше 60 % від R_C, тобто 36 балів.

5. На заліку студенти виконують комплексну письмову роботу, що складається з питань теоретичного та практичного характеру, а також тестових завдань. Критерії оцінювання:

40 – повні відповіді на всі питання;

30– 39 балів – присутні неточності в відповідях на теоретичні запитання, є помилки в тестових завданнях або неточності в обґрунтуванні відповіді аналітичного завдання;

20 – 29 балів – неповні відповіді на теоретичні питання та практичне завдання, помилки в тестовій частині;

0 –19 балів – студент незадовільно виконав завдання.

6. Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

<i>Кількість балів</i>	<i>Оцінка</i>
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

9. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

Питання для підсумкового контролю з дисципліни «Управління інтелектуальним капіталом»

1. Передумови формування інтелектуального капіталу
2. Економічна природа та сутність інтелектуального капіталу
3. Характеристика етапів еволюції інтелектуального капіталу.
4. Поняття інтелектуального потенціалу.
5. Підходи до визначення інтелектуального капіталу.
6. Складові елементи та структура інтелектуального капіталу.
7. Механізм управління інтелектуальним капіталом підприємства
8. Взаємозв'язок основних складових інтелектуального капіталу.
9. Методологічні підходи до управління інтелектуальним капіталом підприємства.
10. Принципи управління інтелектуальним капіталом.
11. Специфіка управління інтелектуальним капіталом.
12. Складові елементи механізму управління інтелектуальним капіталом на рівні підприємства.
13. Складові елементи механізму управління інтелектуальним капіталом на рівні країни
14. Методичні підходи до оцінювання інтелектуального капіталу
15. Роль, значення і сутність оцінювання інтелектуального капіталу.
16. Дохідний підхід — сутність та основні методи.
17. Витратний підхід — сутність та основні методи.
18. Ринковий підхід — сутність та основні методи.
19. Структурний підхід — сутність та основні методи.
20. Вартісний підхід— сутність та основні методи.
21. Інтегральні показники оцінювання інтелектуального капіталу.
22. Діагностика та аналіз показників інтелектуального капіталу
23. Принципи та алгоритми діагностики інтелектуального капіталу.
24. Рівні діагностики інтелектуального капіталу.

25. Особливості діагностики нематеріальних активів.
26. Показники інтелектуального капіталу.
27. Скандія Навігатор (Scandia Navigator).
28. The Value Explorer.
29. Система збалансованих показників (Balanced scorecard (BSB)).
30. Економічна додана вартість (Economic value added (EVA)).
31. Моніторинг нематеріальних активів Свейбі.
32. Державне регулювання та стимулювання розвитку інтелектуального капіталу
33. Законодавче регулювання інтелектуального капіталу.
34. Особливості захисту інтелектуальної власності.
35. Стимулювання та підтримка розвитку інтелектуального капіталу підприємства, галузі, регіону, країни.
36. Особливості управління людським капіталом.
37. Об'єкти та суб'єкти управління людським капіталом.
38. Заходи з управління інтелектуальним капіталом на рівні підприємства.
39. Заходи з управління інтелектуальним капіталом на рівні, галузі, регіону, країни.
40. Особливості управління структурним капіталом.
41. Об'єкти та суб'єкти управління структурним капіталом.
42. Заходи з управління структурним капіталом як складової інтелектуального капіталу на рівні підприємства.
43. Специфіка управління структурним капіталом країни.
44. Особливості управління споживчим капіталом.
45. Об'єкти та суб'єкти управління споживчим капіталом.
46. Заходи з управління споживчим капіталом на рівні підприємства.
47. Специфіка управління споживчим капіталом країни.
48. Особливості управління інтелектуальною власністю.
49. Об'єкти та суб'єкти управління інтелектуальною власністю.
50. Заходи з управління інтелектуальною власністю на рівні підприємства, галузі, регіону, країни.

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено доцентом кафедри міжнародної економіки, к.е.н, Тимошенко Н.Ю.

Ухвалено кафедрою міжнародної економіки (протокол № 12 від 14.06.2023)

Погоджено Методичною комісією факультету (протокол № 11 від 30.06.2023)